

DE STER

HALFMAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

De glorie van God is intelligentie, of met andere woorden: licht en
waarheid. Leer en Verb. 93:36.

15 SEPTEMBER 1931

No. 18

36e JAARGANG

KARAKTERVORMERS DER JEUGD: DE O.O.V.

Toespraak van Ouderling George Albert Smith,

lid van den raad der Twaalven en

Algemeen Overziener van de J. M. O. O. V.

Onderlinge Ontwikkeling! Hoe beteekenisvol zijn deze woorden: Onderlinge Ontwikkeling, in het bijzonder wanneer zij in verband met de activiteiten van een geheele maatschappij-groep toegepast worden! De daarin besloten liggende idee vormt een der hoeksteen van het Christendom. Alhoewel het organiseeren van de O.O.V. niet gelijktijdig met dat van de Kerk van Jezus Christus van de Laterdaagsche Heiligen plaats vond, is toch de onderliggende gedachte van onderlinge behulpzaamheid immer een kenmerk van deze beweging geweest. Om een voorbeeld te noemen, werd er in de vroegere moeilijke dagen der Kerk, met dit oogmerk, een „School der Profeten” in het leven geroepen.

In vele maatschappijgroepen zijn er „verloren zonen” die moeten gered worden, en de Kerk is altijd hunne waarde indachtig geweest, en is uitgegaan om ze te zoeken, en, waar mogelijk, ze te bewegen tot de kudde terug te keeren. Maar van nog grooter belang dan dit prijzenswaardige reddingswerk is een verreikende activiteit welke op het oog heeft het aantal van degenen die af gaan dolen tot een minimum te beperken.

Het doeltreffend houwvast krijgen aan de levens van jonge menschen, die de huwbare leeftijd pas bereikt hebben, zoowel als gedurende de daaropvolgende jaren, is bijna zonder uitzondering een moeilijke taak, maar er is een weg die leidt tot de binnenste schuilhoekjes van elk hart, zoo die slechts ontdekt wordt. De zending van deze organisatie is die weg te vinden, het hart van den enkeling te grijpen, en de zaden der gerechtigheid daar te planten; zaden die sneller groeien dan die der ongerechtigheid en

zoo doende ze verstikken. Meestentijds, misschien altijd, kan dit gedaan worden indien de juiste middelen in werking worden gebracht. Niettemin noodzaakt het groot verschil onder de smaken der enkelingen een groote verscheidenheid van voorbehoedingsmethoden.

Terwijl de O. O. V. eene uitnoodiging aan menschen van middelbaren leeftijd en zelfs ouder, verstrekt, eene uitnoodiging die door velen aangenomen wordt, heeft hare zending hoofdzakelijk te doen met die jongens en meisjes en jonge mannen en vrouwen welke den gevaarlijksten en meest beslissenden tijd van hun leven doormaken. Haar doel is, dat hare leden, terwijl zij in hunne jeugd zijn, zich verzekeren van een bewust getuigenis van het Evangelie van Jezus Christus, door het ontwikkelen en oefenen van de gave Gods binnen in hen, die in hunne kindsheid op hen bevestigd werd door oplegging der handen van de priesterschap; en zoo doende hen voor de zendingen, die van hen verwacht worden, voor te bereiden en eenigermate geschikt te maken.

O. O. V.-methoden.

Elk ervaren persoon weet dat dit door de preek-methode niet gedaan kan worden. Fikse en flinke jongelieden wenschen hun eigen problemen op te lossen, en zijn vast besloten om een actieve factor in het plan des levens te zijn. Met deze gedachte op het oog, worden gewoonlijk jonge mannen en jonge vrouwen als ambtenaren(essen) in de O. O. V. organisaties geroepen en aangesteld. Zij presideeren in de bijeenkomsten en grootendeels beramen zij de programma's en voeren ze uit. Hunne eigene opbouwende opmerkingen worden altijd in overweging genomen, en dikwijls in werking gesteld. Dit is bewezen door de M.-Mannen idee, aan welke meer dan één jongen zijn gered-zijn te danken heeft. Zij ontstond onder een groep jonge mannen, aan wie vergunning verleend werd om plannen te beproeven en te volmaken. De resultaten werden zorgvuldig ontleed en waren zoo bevredigend, dat de beweging zich gauw over de geheele Kerk verspreidde.

Vijftig jaar geleden marcheerden door Salt Lake City meer dan elfhonderd jonge mannen, dragende de banier der vereenigingen, die dit opschrift had: „De heerlijkheid Gods is intelligentie”, alsook de verklaring „Tienduizend sterk”.

Ongeveer ter zelfder tijd werd er een „lees-cursus” opgenomen, en de serie voor het eerste jaar, die uit 5 boeken bestond, werd uitgegeven. Suggestieve lezingen die onderwerpen als godsdienst, geschiedenis, wetenschap, literatuur, en levensgeschiedenissen bevatten, welke aangevuld werden door voorlezingen uit de verschaften boeken, vormden de oorspronkelijke agenda, het fundament van toekomstige leidraden.

Omdat alle kerkleden heinde en verre een goede „reden van de hoop die binnen in hen is” dienen te kunnen geven, is het

spreken in het openbaar altijd aangemoedigd geworden. Dit deed Brigham Young bij het organiseren van de J.M.O.O.V. zeggen: „Wij wenschen dat onze jonge mannen de gewoonte van getuigenis geven zouden verkrijgen. Misschien zeggen ze dat zij geen getuigenis hebben te geven; laat ze opstaan en probeeren, en zij zullen gauw ondervinden dat de Heer woorden in hunne monden zal plaatsens, en zij zullen waarheden uiten die zij niet eerder overdacht hadden. Zij zullen getuigenissen krijgen als zij probeeren ze te geven. Laat hen opstaan en probeeren. Meer menschen hebben getuigenissen gekregen terwijl zij stonden te spreken dan terwijl zij op hunne knieën er om smeekten”.

Vooruitgang van de O.O.V.

Wij dienen te herinneren dat toen de O.O.V. begonnen werd, gelegenheden voor het bijwonen van scholen zeer beperkt waren. In een nieuwe landstreek, waar primitieve leefwijzen heerschen, zijn actieve jonge mannen dikwijls genegen om ruw, roekeloos en lomp te worden. Als een tegengif voor dezen toestand verschaften de geïnspireerde kerkleiders bezigheden, die leidden tot geloof en beschaving. Zij hadden onwankelbaar vertrouwen in de onkreukbaarheid der jonge menschen, wetende dat, trotsch al hunne fouten, zij onderworpen en gehoorzaam waren aan goeden raad, en van opbouwende voorstellen goed gebruik zouden maken.

Heden ten dage zijn er 895 J.M.- en J.V.O.O.V.'s in de georganiseerde wijken der Kerk, en 138 in de gevestigde zendingen. Laatstgenoemde zijn van Zuid Afrika tot het „Land der middernachtszon”; van Tasmauië af over al de belangrijke eilanden van den Stillen Oceaan; en van Argentinië tot Canada toe verspreid. Het ledental in ronde cijfers is 100.000.

Elke jongen die den leeftijd van twaalf jaar bereikt heeft is geschikt voor de Padvinderverseniging, welke een deel van het O.O.V.-programma is geworden. Onder speciaal gekozen leiders doet hij hier wat padvindere elders doen. Gedurende den tijd, wanneer gewoonten het gemakkelijkst gevormd worden, leert hij God-vreezend, gehoorzaam aan gezag, indachtig aan anderen, eerlijk in zijne handelingen te zijn, in het kort, een fundament te leggen voor waardig man-zijn. Padvindere in deze Kerk verschilt niet van dat in andere maatschappijgroepen, behalve dat het in verband is gebracht met de plichten van het Diakens quorum, waarvan elke behoorlijk getrainde jongen van twaalf jaar lid dient te zijn.

Later kan hij een Verkenner worden, waar hij een programma van voortgezet padvindere krijgt, dat zich aanpast aan den smaak van jongens, die den eersten aandrang van het man-zijn beginnen te gevoelen. Gedurende dezen leeftijd zijn ze niet tevreden, de bevelen van anderen te volgen, maar streven zelf naar leiderschap, en gevoelen zich boven hunne jongere broeders en

kennissen verheven. De eerste nieuwigheid van het padvinderswerk is weg, en zij verlangen naar iets anders. Daarom is er een programma, geschikt voor hunne smaken en verlangens, bereid, dat heel goed samenloopt met het priesterschapswerk, dat de Leeraars te doen hebben, en er wordt dan meer verantwoordelijkheid op hen geplaatst.

Nog later, en totdat hij den leeftijd van 24 jaar bereikt heeft, kan de verkenner M-Man worden, waar hij een oefeningsveld voor zijn bekwaamheden langs athletische, muzikale, sociale en wetenschappelijke lijnen vindt. Deze M-Mannen hebben het recht hun eigen ambtenaren te kiezen, en allen hebben de gelegenheid om lid te zijn van een hunner vijf comité's.

Op den leeftijd wanneer veel jonge mannen het overtreden der wetten als iets „leuks” beschouwen, kan hij als lid van een comité aangesteld worden, wiens plicht vastgelegd is in de O. O. V.-Leuze: „Ons doel en streven is, ons mensch-zijn hoog te houden door wetsnaleving”. Of hem kan aangewezen worden bij maatschappelijke of plaatselijke verbeterings-bewegingen een der voor-gangers te wezen.

(Hier behandelde de spreker het Bijenkorf- en Arenleessterswerk, dat wij hier uitschakelen, daar het elders in dit nummer besproken wordt.)

Als de ernstige, verstandige pogingen van de O. O. V. werkers en werksters blijven voortduren, zullen wij, als vrucht van hun arbeid, gelukkige, reine mannen en vrouwen zien die veilig door de storm en drangjaren heen gevaren zijn.

· OUDEMANSRAAD.

Vreest er iemand voor verouden,
 Voor verouden van den geest,
 Moge hij de spreuk onthouden,
 Die mijn spreuk steeds is geweest:
 'k Heb, bij 't klimmen van mijn dagen,
 ('k Doe het laat, ik deed het vroeg)
 Me altijd naar de les gedragen:
 „Zeg niet licht: ik weet genoeg!”

O, wie kinderen soms ziet leeren,
 Soms ziet leeren in de jeugd,
 En ze gierig ziet begeeren
 Wetenschap als levensvreugd;
 Wie heeft hun dat zaamlen, gären,
 Dat zich winst doen niet benijd?
 Niet teruggewenscht de jaren
 Van zijn eigen kindertijd?

Zijt gij ouder, wees niet dwazer,
 Wees niet dwazer toch dan zij;
 Doof uw flauwend vuur niet; blaas er,
 Werp er telkens brandstof bij;
 Wat de lucht is voor de longen,
 Is de kennis voor den geest:
 Haalt gij adem, — 't is verjongen;
 Houdt dit op, — gij zijt geweest!

Is 't niet blijder geld te winnen,
 Geld te winnen dan 't bezit?
 Hebt ge uw lekker beetje binnen,
 Wat genoeg geeft u dit?
 Prettig is 't op reis te wezen,
 Maar 't van huis zijn, welk een lot!
 't Hebben, ach! is gauw volprezen,
 Maar 't verkrijgen, dat 's genot!

En zoo gaat het met ons weten,
 Met ons weten meestentijds;
 Wat wij hebben lijkt versleten.
 Wat wij winnen geldt den prijs.
 'k Zou vaak wenschen wat te ontberen
 Van de kennis, eens vergaard;
 Maar wat nieuws, wat anders leeren,
 Is het hoogst geluk op aard.

Vreest ge dan voor zielematheid,
 Zielematheid vóór den tijd, —
 Vliedt de rust uit kenniszatheid,
 Eer verroest iets dan 't verslijt.
 Wie van suffen houdt en droomen,
 En verouderen er vroeg,
 Denke: 'k zal er wel meê komen,
 Met mijn kennis; 'k weet genoeg.

Neen, met winnen, steeds vergâren,
 Steeds vergâren voor den geest,
 Ben, al grijsden lang mijn haren,
 Ik tot heden jong geweest.
 Dikwijls denk ik, zou na dezen
 Niet als lot, ons dan bereid,
 't Eeuwig leven leeren wezen,
 't Wijzer worden zaligheid?

VAN TWEE EX-MEDEWERKERS.

Uittreksels uit een brief van Ouderlingen Bert H. Opheikens
en Nanno Venema.

Aan boord v.h. S.S. Geo. Washington, 21 Juli 1931.

Waarde Broeders en Zusters in Nederland.

Het tooneeltje van ons afscheid aan Rotterdam — dat trouwe groepje daar op de kade aan de Boompjes — lag nog zoo versch in ons geheugen toen wij andermaal begroet en toegewuifd werden door een kleiner groepje aan den Hoek van Holland. Dit ver-raste en monterde ons zeer op en vol van verlangen, ons bij hen aan te sluiten, wuifden wij terug. Toen stonden wij daar te turen totdat het laatste landpuntje verdwenen was

Hier op den wijden Atlantischen Oceaan gaan onze gedachten gestadig terug naar ons zendingsveld, naar al die brave menschen, die zoo vriendelijk en goed voor ons zijn geweest terwijl wij trachtten den Meester te dienen. Het rusteloos machinegegons herinnert er steeds ons aan, dat de afstand tusschen het land onzer vaders en ons steeds grooter wordt. Wij bedenken dat ongeveer dertig jaar geleden onze ouders óók dien grond verlieten om straks in de Nieuwe Wereld hun tenten op te slaan

Allerlei ondervindingen komen in onze herinnering op: aangename en minder aangename, roerende en geloofsterkende. O, die mooie kameraadschap onder de zendelingen, de bezielende eenheid, die de Nederlandsche groep zoo kenmerkt. O, de heerlijke samenwerking van allen die met ons meestreefden, in het bijzonder in het werk der hulporganisaties tranen van diepgevoelde waar-deering wellen ons in de oogen

Ernstiglijk bidden wij dat gij U standvastig zult toonen in uw liefde tot onzen Hemelschen Vader en Zijn Werk. Moge uw geloof in den levenden God wassen, dat ge de verzekering van het eeuwige leven moogt hebben, de onuitsprekelijke vreugde van het verzekerd-zijn van een toekomstoord, waar wij allen elkander zullen wederzien, waar verwante zielen elkander zullen kennen in sferen van eeuwige vrede en blijdschap.

Nogmaals: de Heere zegene en behoede U!

Tot wederziens!

Bert H. Opheikens.
Nanno Venema.

Wees een zonnetje.

Als gij de zon brengt in uws naasten leven,
Zal zij op u haar weerschijn geven.

(Wandspreuk i/h Tempeliersenhuis te Almelo.)

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR OCTOBER 1931.**AVONDMAALSVERS.**

Help ons, o God! dat wij verstaan
't Verzoeningswerk, voor ons gedaan,
Het zware kruis, voor ons getorst,
Door Uwen Zoon, den Levensvorst.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING.

Hebreën 11 : 6.

Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen; want die tot God komt, moet gelooven, dat Hij is, en een belooner is dergenen, die Hem zoeken.

2¹/₂ MINUUT TOESPRAAKJES

voor October zijn bij Uw Zondagsschool-president te verkrijgen.

VERTROUWEN DE DRIJFVEER.

Vertrouwen is immers de drijfveer van elk menselijk leven. Geen persoonlijke werkzaamheid en ontwikkeling zonder zelfvertrouwen, geen arbeid ten bate van anderen zonder vertrouwen op de menschen; geen voorwaarts streven zonder geloof in de toekomst. Ja, men kan geen enkel terrein noemen van mensche-lijke werkzaamheid waarvan het vertrouwen niet de zenuw en de drijfkracht is.

Geen wetenschap zonder geloof in de orde, wet en regel die heerschen in de wereld en door de menschen gezocht, gevonden, geweten kunnen worden. Geen kunst zonder geloof aan een ideaal van schoonheid en heerlijkheid. Geen handel zonder crediet, zonder geloof in hem met wien men handelt. Geen enkele stap dus in het leven, die niet door vertrouwen wordt geleid en bestuurd.

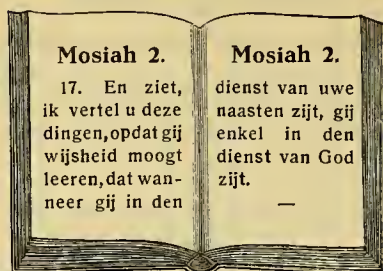
P. H. Hugenholtz Jr., *Uit Natuur en Leven.*

DE VRUCHT VAN CONCENTRATIE.

De menschen schrijven mij eenig genie toe. Al het genie dat ik heb ligt hierin: wanneer ik een onderwerp onder handen heb, bestudeer ik het ter dege. Dag en nacht staat het voor mijn geest. Ik doorspeur het van alle zijden. Mijn heele denken raakt ervan doordrongen. En dan gelieven de menschen de inspanning, die ik gemaakt heb, de vruchten van genie te noemen. Het zijn de vruchten van arbeid en denken.

Alexander Hamilton.

KENT GIJ HET BOEK VAN MORMON?

WIJ VIEREN HOOGTIJ IN DE KORF.

Bijenkorflied.

Wijze: „*De Gilde viert.*”

Wij vieren hoogtij in de korf,
Doet allen mee, werpt weg uw zorg.
Wij wenschen niet te kniezen.
Komt, reikt elkaar de zusterhand,
En vormt dan éenen sterken band,
Wij willen geen verliezen.

Refrein:

*Wij werken als de nijvere bij,
De beste cellen vullen wij,
Wij leven opgewekt en blij,
Hoog de zwerm! hoog de korf! juichen wij.*

Wij werken allen voor een rang,
Wij pakken aan, wij zijn niet bang,
Wij bouwen en wij garen.
't Zij onder leed, 't zij onder jool,
Wij willen, trouw aan ons symbool,
Den geest der Korf bewaren.

Tine Hartman-Spaans.

HUISBEZOEK-ONDERWERPEN VOOR OCTOBER.

Voor de broeders: 2 Corinthe 13:5-11.

Voor de zusters: Psalm 37:34-37.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: FRANK I. KOOYMAN - Assistent: GEORGE RYTTING

VAN DE REDACTIE.

De O. O. V. beweging: voortgezet jeugdwerk.

Eerst een Jeugdwerk-nummer, toen een genealogisch, hierbij een O. O. V. Ster-uitgave. O. O. V.: **O**nderlinge **O**ntwikkelings **V**ereeniging. De geest van deze beweging is zoo kostelijk neergelegd in Bresters dichtstukje Oudemansraad, dat wij op een andere bladzijde afdrucken, dat wij haast kunnen volstaan met daarnaar te verwijzen.

„Wat nieuws, wat anders leeren, is het hoogst geluk op aard'. „Winnen, steeds vergâren voor den geest” is de geest van Bijenkorfmeisjes en M-mannen. En ook van de voor onze zending nieuwe beweging van de Arenleessters. „De glorie van God is intelligentie” en van die heerlijkheid dient zich in ons leven wat te weerkaatsen. Godstelgen zijn wij immers, want is er niet geschreven in het Boek der boeken: „Ik heb gezegd: Gij zijt goden?” (Joh. 10 : 34). Daarom :

„Rijs op, o geest der menschen, rijs!
Ontploo breed uit uw schoone wieden!
Verhef u vroolijk, hooger steeds,
Als d' adelaar in 't morgenkrieken.
Niets, niets belemm're u op uw tocht,
Houd' uw ontwikkeling tegen,
Word grooter steeds, gij spranke Gods,
Word steeds een grooter zegen!”

K.

HET MOTTO VAN DE HONINGBIJ.

„Wat ge doet, doe het goed” is het motto van de honingbij, en zij brengt elke theorie in praktijk tot de uiterste grens. De menschen noemen zich gaarne bijen-meesters; maar de besten hunner kunnen niet meer doen dan de gangen der bijen na te gaan, te leeren in welke richting hun bewegen is, en dan voor hen den weg te effenen. De massa der werkbijen, kollektief genomen, zijn de hersenen in de onderneming, en de bijenhouder is evenzeer de slaaf van de voorwaarden en wetten, door haar ingesteld, als zijzelven het zijn; terwijl de koningin de gewilligste, en op gezette tijden de werkzaamste slavin is van allen.

Tickner Edwardes, *Het verhaal van de Honingbij.*

ONS VOORTGEZET JEUGDWERK.

Door Tine C. Hartman—Spaans.

De Bijenkorf.

Nog zijn er bloemen, nog zijn er bijen, de zomer is nog niet geheel voorbij gegaan. Wat hebben de bijtjes de hun en ons zoo schaars toebedeelde zomersche dagen goed benut, wat waren ze werkzaam. Degenen, die de gelegenheid hadden, al was het maar een enkele keer, in de nabijheid van een bijenvolk te vertoeven, hebben dit kunnen waarnemen. Af en aan vlogen ze, zonder zich rust te gunnen, vroolijk fladderden ze weg in het zonnetje, gingen onverpoosd van bloem tot bloem, om zwaarbeladen met hun schatten weer terug te keeren.

Tine C. Hartman—Spaans.

Ordelijk zijn ze in hooge mate, alles wordt op de plaatsen gebracht waar het behoort en ontdaan van hun zwaren last keeren zij weder, even bedrijvig zoemend naar de bloemen terug.

Leest gij Maeterlincks: „Het leven der bijen”, bijenkorfmeisjes en verder ook ieder die in de natuur belang stelt? Neen?

Verzuimt dit dan niet langer en laat U opnemen in de fijne poëtische sfeer welke de schrijver heeft weten te scheppen rondom dit grootsche onderdeelje van Gods schepping.

O, dat mysterieuze bijenvolk, wat een geheimen verbergt het, zelfs voor de meest ingewijden.

Maar één ding is geen geheim, zelfs niet voor de grootste leek, dit is hun alom bekende werkzaamheid en de daaraan gepaarde nuttigheid.

Wat zouden wij geestelijk groeien als wij wisten te werken als deze kleine bijtjes. Heeft Christus niet gezegd: Verzamelt U dan schatten, die mot noch roest verteren? Voorzeker, als God bij de schepping de bijen deze opdracht gegeven heeft, kwijten zij zich van deze taak volgens hun beste kunnen. Kan dit ook van ons gezegd worden? Ik hoop het van ganscher harte, want wij met onze vele gaven kunnen toch niet bij deze eenvoudige diertjes ten achter staan.

De geïnspireerde leiders en leidsters van onze Kerk wisten wat zij deden toen zij het jeugdwerk ter hand namen. Het hoogste ideaal: „De Glorie van God is Intelligentie”, voor oogen houdend, zochten zij naar wegen waarlangs zij ons konden leiden opdat wij evenals de bijen de heilige opdrachten konden ten uitvoer brengen.

De bijen gebruiken alle mogelijkheden welke hen ten dienste staan. Hoe weinig is dit, vergeleken bij datgene wat voor ons

open ligt. Hoevele velden des levens zijn er voor ons niet te bearbeiten. Verzamelt U dan schatten! Hemelsche schatten! „Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.”

O zeker, wij moeten ons maatschappelijk werk verrichten, zelfs zoo goed mogelijk, ook dit is een dure plicht welke wij te vervullen hebben, maar laten wij onszelven niet trachten diets te maken, dat we daaraan al onzen tijd besteden moeten, dat er geen tijd overblijft voor andere en hoogere doeleinden.

Als dit zoo was, dan heeft God geboden gegeven die wij niet kunnen nakomen. Geloof U dat? Natuurlijk niet. Wij kunnen als wij willen. Het oude spreekwoord zegt zeer terecht: „Waar een wil is, is een weg”. Niet voor een enkeling, maar voor een ieder.

Het is ons reeds duidelijk uiteengezet, hoe we al jong aandeel kunnen nemen in het volbrengen van hoogere plichtjes, de Zee-meeuwen, zelfs de Blauwvogeltjes wordt reeds geleerd de voetjes te zetten op de eerste treden van de „levensladder”; want hier ligt voor ons het waarlijke „leven”: in het streven naar hoogere, heilige idealen. Is onze maatschappelijke vooruitgang of instandhouding noodzakelijk, onze geestelijke zeker niet minder. En wat omsluit onze geestelijke groei niet, het sluit zelfs zeer veel maatschappelijks in, want zoo goed als lichaam en geest bij elkander behooren, zoo is er ook een nauwe samenwerking van het geestelijke en het maatschappelijke.

Hebt gij het Bijenkorfwerk wel eens bestudeerd? Hebt gij het begrepen? Hoe vaak heb ik niet de opmerking hooren maken: „het interesseert mij niet, er zit niets in”. Het is jammer, maar het is een aanklacht tegen degene die dit oordeel uitspreekt.

Zouden werkelijk de bekwame jeugdleiders, bezielde met het verlangen Gods volk te brengen op hoogere paden, hen te helpen op aangename wijze de kennis te vergaren welke Hij wenscht dat wij bezitten zullen, op kiesche wijze hen te leeren liefdewerk te doen en te dienen, daarvoor nietszeggende en banale plannen gebruiken? Dat meent ge niet.

De zaak is, gij hebt niet getracht te begrijpen, gij dacht dat het te eenvoudig was, maar in werkelijkheid lag het te diep voor U. Eén oorzaak ter verzachting mogen we hier wel noemen en wel het spreekwoord: „Onbekend maakt onbemind”. Nu echter is dit achter den rug, na een vierjarig Bijenkorfwerk mag deze regel niet meer gelden en als één man of beter gezegd „één vrouw” moeten wij ook deze organisatie voorstaan en helpen uit te breiden. Het is absoluut noodig voor onzen vooruitgang, anders was het ons niet gegeven. Waarlijk, ik getuig tot U, als U tracht U den Geest eigen te maken welke de oprichtsters bezielde toen zij de schoone ideëen bijeengarden en tot een prijzenswaardig geheel maakten, dat gij even enthousiast zult worden als zij waren en zooals er nog meerderen zijn.

Enthousiasme, dat is het wat wij moeten hebben in onze Kerk,

in onze organisaties, zonder dit is geen vuur, geen leven erin en ook geen groei.

Waarom staan wij hierin bij zoovelen ten achter? Ik wil geen bijzondere afdeelingen noemen, maar ziet rondom U, hoort hen hun ideeën belijden, verdedigen, hoog uit zingen. Zijn onze idealen niet hooger en heiliger? Zijn onze leiders niet méér waard nagevolgd te worden? Staan onze organisaties niet op veel hooger grondslag? Het fundament toch van al onze organisaties en bijzonder ook van de O.O.V.-afdeelingen is naastenliefde. Onze karakter-ontwikkeling kan niet anders dan anderen ten zegen zijn. Deze ontwikkeling ligt voor het Bijenkorfwerk zoo prachtig besloten in acht velden:

Het fundatieveld:

»Het schoonst van al, een meesterwerk, is ons fundatieveld,
De grond is stevig, hecht en sterk, dit hoeft niet meer vermeld.
Dit werkveld legt den grondslag voor 't werk der nijv're bij,
En de fundatiecellen, 't zijn veertien op een rij, *)
Die wekken ons tot daden op, tot bidden, werken, leeren,
Tot goeddoen aan den medemensch, tot 't schoone te vereeren.
Geen enk'le bij, die trouw haar plicht gedaan heeft, zal 't berouwen:
Wie legt een fundament als dit, hoeft nooit op zand te bouwen."»

Veld van Godsdienst:

»Het hoogste ideaal wijst ons het veld van Godsdienst aan,
Hierin te werken is een vreugd, het brengt steeds zegen aan.
O, wat is hooger dan de dienst, betoond aan onzen God,
Wat maakt ons eed'ler, wat meer wáár, wat schenkt meer rein genot.
Ja, hier is 't ideaal dat elk, het hoogste steeds moet wezen:
Ook 't ideaal van 't bijenvolk is Gode steeds te vreezen,
Daarom, met liefde en met geduld, veel cellen in dit veld gevuld!"»

Veld van 't Tehuis:

»De bijenkoningin wordt 't hart van 't bijenvolk genoemd,
De moeder wordt in ons tehuis steeds in deez' zin geroemd.
Gij nijv're bijen van de korf, moogt steeds deze plaats begeeren,
Gij, die de vrouw der toekomst zijt, gij hoeft niets te ontbeeren.
Want door te werken in dit veld, is U een kans gegeven,
Wat gij in deze cellen vult, draagt vrucht geheel Uw leven,
Want wat is schooner voor de vrouw, dan zich in huiselijke zaken,
Door werk van hart en hand en hoofd, onmisbaar haast te maken.
Werk in dit veld, met blijden zin, dan zijt g' eens allen »koningin«"»

Veld van Gezondheid.

„Gezondheid is het ware leven, is het allerbeste goed
Wat de lachende aard' kan geven van haar weelde en overvloed.
Is er grooter weelde denkbaar, dan een oergezond gestel?
Kan men de gezondheid koopen? Immers neen, bedenk dit wel.
Ach, hoe vele arme zielen gaven graag hun geld en goed
Voor genezing van hun kwalen, voor wat frisch en reiner bloed.

*) 1ste rang.

Gij dus, die geniet het voorrecht, van gezond en sterk te zijn,
 Leef, dien schoonen tempel waardig, wees in alles kuisch en rein.
 Laat geen gif Uw lichaam binnen, 't veroorzaakte al zoovelen leed,
 Leef dien grooten, gulden regel, die het »woord van Wijsheid« heet.
 In dit veld zijn vele cellen, die ons leiden, stap voor stap,
 Op den weg, die eens moet brengen, Zegen aan 't nakomelingschap
 O, we zijn nog jong en moedig, en wij wenschen niets zoo zeer,
 Als te werken voor gezondheid, tot des Makers lof en eer."

Veld van huisvlijt:

„Ja, 't geeft waarde aan ons leven, als wij werken in de lijn,
 Door deez' cellen aangegeven, 't kan alleen tot nut ons zijn.
 Wat toch geeft aan 't huislijk leven meer gezelligheid en tint,
 Dan dat men de vrouw of 't meisje, aan een handwerk bezig vindt.
 En wat geeft aan onze kamers, meer intieme huislijkheid
 Dan de werkjes harer handen, hier en daar ten toon gespreid.
 Dan de kleuters, o wat kunnen, die intens gelukkig zijn
 Als wij voor hen speelgoed maken, vreugd geniet dan groot en klein
 O gij meisjes van de zwermen, vul deez' cellen, 'k zeg 't gerust,
 Gij geeft kleur aan 't huislijk leven, en u wordt het werken „lust"!'

Veld van Vrije Natuur:

„Ja, ook ons is het gegeven, met het groote bloemenfeest,
 Mee te voelen, mee te leven, iets te ontvangen van den geest,
 Dien de groote zomerweelde, spreidt alom in bosch en wei,
 't Wekt in ons gevoel tot danken, 't stemt ons immer vredig, blij.
 Ja, voor hem die weet te leven, is 't een heerlijk studieveld
 Iedere bloem toch is een wonder, dat ons een geheim vertelt.
 Wilt gij nu als goede bijen, iets van al dit schoons verstaan,
 Vult cellen in dit veld gegeven, dit wijst u een richting aan.
 't Spoort u aan, te leeren kennen, alle boomen die gij ziet
 Na te speuren de geheimen van de nesten tusschen 't riet.
 Zelf te zaaien, zelf te planten, waar te nemen elk insect.
 Zoodat gij leert onderscheiden, al wat natuur tot leven wekt,
 Zoo vermeerdert gij uw kennis van het schoone der natuur,
 En uw liefde voor dit alles wordt vermeerderd, uur bij uur.
 Aan den arbeid! in het vrije, heerlijk schoone bosch en veld,
 Zoodat alles wat daar ademt, u ook zijn geheim vertelt".

Veld van Zakenleven:

„Laat ons de les ter harte nemen, die het bijenvolk ons geeft,
 Waar het immer zoo nauwkeurig, als naar hooger wetten leeft.
 Want de geest die in de korf is, moet ook eenmaal de onze zijn
 Zoodat alles wat verkeerd is, uit ons midden ras verdwijnt'.
 Weest voorzichtig, en ook zuinig, want dit vraagt de zakengeest,
 Accuraat zijn is vereischte, anders is 't niet goed geweest.
 Maar bij al die goede dingen, is toch noodig, juist beleid,
 Zoodat onze zuinige neiging niet ontaart in gierigheid.
 Onderling verband is noodig, dit wijst Maeterlinck ons aan,
 Want ontbrak dit bij de bijen, meen'ge plant zou niet bestaan.
 Zoo ook is het bij de menschen, 't is gemeenschapsgeest vooral
 Die de zaken goed moet maken, die 't welvaartspeil ons brengen zal.
 Ook leert „'t veld van zakenleven" goed te oefnen ons verstand,
 Want in alles wat hier voorvalt, moeten wij zijn bij de hand.
 't Wil u leeren groote stiptheid in alle dingen die gij doet,
 Daarom vlug aan 't werk getogen en vult alle cellen goed".

Veld van Openbare Dienst:

„In 't veld van Openbare Dienst is zeer goed werk te geven,
 De cellen hier bijeen gebracht, beïnvloeden uw leven,
 Zij wijzen op het vele werk, dat zooveel leemten vult,
 Zij zetten u in 't leven zelf, en eischen, dat gij helpen zult.
 Zij manen u met zachten drang, op menschen acht te geven,
 Die blijken gaven van verstand en liefde, heel hun leven.
 Te dienen hier, te helpen daar, ge moet geen tijd verliezen
 Steun 't roode of het groene kruis, gij hebt het maar te kiezen.
 Voelt voor uw land, en weest niet traag, uw hulp ook daar te geven.
 Te dienen 't algemeen belang, er is geen eed'ler streven.
 Draagt zorg voor vogels, planten, 't kind, leert kennen uw geslachten,
 Kortom: als gij hier cellen vult, dan dient gij hooger machten,
 Begrijpt gij 't werkwoord „dienen” goed, draagt gij een dienstbaar kleed,
 Gij hebt een groote wet voldaan, de wet die „liefde” heet.”

Zijt ge nog niet overtuigd dat hier een ideaal arbeidsplan in
 besloten ligt, beluistert dan nog even het „Doel van de bouwster” :

*Zooals bijen toebrengen tot haar woning,
 Gehoorzamen een beteekenisvollen dienst,
 Zoo treed ik in 's levens korf, om mijn deel te doen,
 Geloof heb ik van mijn vaderen, geloof om mij werkzaam
 [te doen zijn.*

*Gezondheid heeft mijn zorg,
 Gezondheid om te bewaken en te koesteren,
 Opdat het leven tot mijn kinderen kome
 Zuiver en in onbegrensde kracht.*

En nu nog de alles insluitende „geest van de Korf”, die in de
 bijenwereld alles tot het hoogtepunt drijft en ook ons bezielen
 moet, willen we iets bereiken. Wij beloven dat we zullen trachten
 naar de vervulling van de volgende regelen: „Hebt geloof, Zoekt
 kennis, Waakt over Gezondheid, Eert het vrouwzijn, Verstaat
 schoonheid, Kent werk, Bemint waarheid, Proeft de zoetheid van
 dienst, Voelt vreugde!”

Welke moeder zou niet wenschen dat haar dochter deze belofte
 niet alleen belééd, maar ook volbràcht; welk meisje zou niet
 wenschen, de vrouw te worden die bij het naleven van dit plan
 er uit groeien kan?

Ik weet zeker, elke ware Heilige der Laatste Dagen heeft deze
 wenschen diep in zich verborgen; nu, gij bezit alle mogelijkheden,
 de weg is u gebaad, treedt dan in 's levens korf en met Gods
 hulp zal er een schoone toekomst voor u zijn.

Het is nu lente en zomer voor u, de tijd dat de bijen arbeiden.

„Je bent nog in den bloei der jeugd,
 De lente van het leven.
 Geniet dien tijd in reine vreugd,
 Daartoe van God gegeven.
 Maar weet, nu is 't bezaaiïngstijd,
 Straks komt de Landman speuren,
 Of, wat gestrooid werd, ook gediïjt,

Er zoete bloesems geuren.
 En welkt de bloem, het is de vrucht
 Die God ter eer moet rijpen,
 Waar plukkers, graag, met diep genugt',
 In blijden oogst naar grijpen.
 God zegene met dauw en zon
 Naar 't noodig is den akker,
 Hij, van het vocht en 't licht de Bron,
 Roep' mee de groeikracht wakker.
 Zoo kieme 't zaad en zwelle 't ooft,
 Tot d' Oogster komt te garen,
 Wat in den tijd was rijp gestoofd.
 Om 't eeuwig te bewaren".

(Joh. Goossen).

Het Arenleessterswerk.

Iets nieuws voor ons land, en — iets goeds voor ons land.

Heerlijk, zij komt, zij is er, de gelegenheid voor de oudere zusters, jong genoeg om intensief en mooi werk te verrichten in het levensontwikkelingsproces.

Reeds lang hebben velen met leede oogen het Bijenkorf-werk gadeslagen, verlangende er aan te kunnen medewerken, doch zij waren bang dat daar haar plaats niet was. Dat is voorbij, nu is er een plaats, juist voor U op de bovenste sporten van de ladder.

Hoera! voor onze gediplomeerde B.K.-meisjes. Ziet ge wel, dat ge nooit alleen behoeft te staan, hoe er gezorgd wordt dat ge steeds hooger kunt.

Maar wat is dat dan, het „Arenleessterswerk"? Hetzelfde als de Bijenkorf? Neen, een geheel nieuw plan, ge zijt nu ouder geworden en zelfstandiger. Deze zelfstandigheid krijgt nu gelegenheid zich in breede banen te ontplooien.

Het is een Zustervereniging van de M. Mannen organisatie. Veel zal er door deze twee organisaties samen gewerkt worden. Staat pal, zusters, opdat gij tezamen met de broeders, elkaar steunende en helpende, de ladder bestijgt.

Een van de mooiste figuren uit het oude testament n.m. de U allen bekende „Ruth" is tot voorbeeld en grondslag gekozen van de Arenleesstersorganisatie. Nu begrijpt U het wel, zij toch was het die de aren las op het veld van Boaz, zij, de liefallige, reine, nederige en opofferende Ruth.

Wij garen onze deugden, onze kennis, onze daden ten dienste van anderen bijeen en binden deze tot schoven.

Hier ligt een onbegrensd arbeidsveld, ieder, naar eigen persoonlijkheid kan zoeken naar den voor haar juisten weg. We kiezen zelf onze Presidente en verder bestuur en allen worden op liefdevolle en bekwame wijze bijgestaan door een, door het Zendings-O.O.V. Bestuur aangestelde, klasseleidster.

Het zendings-O.O.V. bestuur heeft de fundatie reeds gelegd, zij heeft de mogelijkheden in verschillende plaatsen overwogen tot het stichten van een afdeling, heeft klasseleidsters aangesteld, die

reeds op de hoogte zijn van het werk en brandende van verlangen om met hare zusters het „Arenlezen” aan te vangen.

Nu is het aan U, zusters, om het tot een succes te maken, brengt Uw liefde, uw enthousiasme, uw gaven en talenten mede in den kring, steunt de klasseleidsters en zij zullen een onontbeerlijken steun voor U zijn.

Door alle afdelingen te samen wordt er een schoof gebonden, n.m. de Zendingsschoof, welke door het Algemeen Hoofdbestuur is uitgegeven en luidt:

„Ik wil trachten al mijn vrienden en vriendinnen door mijn vriendschap beter te maken.”

Zijn hier geen aren te lezen, — kunnen wij beter de menschheid dienen dan door naleving van dit plan? Elke afdeling afzonderlijk bedenkt een schoof welke ze gezamenlijk vult tot het voordeel van hare gemeente, en dan de persoonlijke schooven tot eigen en anderer ontwikkeling.

„Hier is werk in overvloed, tot de zon verdwijnt”, maar een heerlijk werk, dat tot grondslag heeft de leden van Gods volk omhoog te voeren. Welaan zusters, „Grijpt nu kansen door God U gegeven”, veel succes in het nieuwe O.O.V. jaar, mogen we aan het einde er van met voldoening terug zien op den arbeid door U allen tot stand gebracht.

AREN-LEESSTERSGIDS.

Om gelukkig en nuttig te zijn moet ik:

Eerlijk en oprecht zijn, sterk in geloof en in mij zelf, mijn medemenschen en God:

Onzelfzuchtig en behulpzaam;

Betrouwbaar en bewust-verantwoordelijk;

Trouw en dankbaar, moedig en hoörvol;

Spaarzaam en vooruitstrevend, open en tactvol;

In het bezit van een gezond vermogen om te oordeelen;

Opgewekt en vlijtig, vriendelijk en ernstig;

Deemoedig en eerbiedig.

INHOUD.

Karaktervormers der Jeugd:	Wij vieren hoogtij in de korf	280
de O.O.V	Huiszoek-onderwerpen voor	
Oudemansraad	October	280
Van twee ex-medewerkers . .	Van de Redactie:	
Zondagsschoolwerk voor Octo-	De O.O.V.-beweging: voort-	
ber 1931	gezet jeugdwerk	281
Vertrouwen de drijfveer . .	Het motto van de Honingbij	281
De vrucht van concentratie	Ons voortgezet Jeugdwerk .	282
Kent gij het Boek van Mormon?	Aren-leesstersgids	288

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.